

רע"פ 8960/15 - רם בולטנירוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8960/15 - א'

כבוד השופט ח' מלצר
רם בולטנירוב

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב יפו (הרכב כב' השופטים: הנשיאה ד' ברלינר, ג' קרא, ו-א' נחליאלי-חיאט) ב-ע"פ 57932-07-15, מתאריך 16.11.2015; בקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד גלעד כצמן

בשם המבקש:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב יפו (הרכב כב' השופטים: הנשיאה ד' ברלינר, ג' קרא, ו-א' נחליאלי-חיאט), ב-ע"פ 57932-07-15, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל-אביב יפו (כב' השופט ב' שגיא), מתאריך 28.06.2015 ב-ת"פ 18488-06-12. במסגרת גזר הדין הושתו על המבקש העונשים הבאים: חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי, בתנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות כנגד הגוף, למעט איומים; פיצוי בסך 15,000 ש"ח למתלונן (אשר שולם); וצו מבחן לתקופה של 12 חודשים.

אביא להלן, בתמצית, את הנתונים הרלבנטיים להכרעה במכלול.

2. בתאריך 08.09.2014, בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבקש על פי הודאתו בעבירה של פגיעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בו המבקש הורשע - בתאריך 23.08.2009 ועל רקע סכסוך כספי בינו לבין המתלון, המבקש תקף את המתלון בכך ששפך עליו את תכולתה של כוס בירה שהחזיק בידו. בהמשך, המבקש חבט במתלון באמצעות הכוס וניפץ אותה על פניו. בעקבות זאת, למתלון נגרמו חתכים בפניו והוא נזקק לטיפול רפואי ולארבעה תפרים.

3. במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים הוסכם כי המבקש יורשע ויופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו. הצדדים הסכימו עוד כי המשיבה תגביל את עתירתה לעונש של עד תשעה חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי, המבקש יטען באופן חופשי לעונש, וכי המבקש ישלם למתלון פיצוי בסך 15,000 ש"ח.

4. בתאריך 28.06.2015, בית משפט השלום הנכבד גזר את דינו של המבקש. במסגרת זו נקבע כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, נע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לאחר שקלול מכלול הנסיבות, בית משפט השלום הנכבד גזר על המבקש את העונשים המפורטים בפסקה 1 שלעיל.

5. בתאריך 16.11.2015, בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש על חומרת העונש.

6. מכאן הבקשה למתן רשות ערעור שלפני, ולצידה גם בקשה לעיכוב ביצוע ריצוי עבודות השירות שהושתו על המבקש בגזר הדין. בהחלטה מתאריך 27.12.2015 הוריתי על עיכוב ביצוע העונש האמור עד להחלטה אחרת.

טענות המבקש

7. המבקש עותר כי תינתן לו רשות ערעור ב"גלגול שלישי". לטענת המבקש, עניינו מעורר שאלות "העומדות במרכז ההליך הפלילי", כלשונו, אשר יש להן השלכה עקרונית. המבקש טוען כי בית משפט השלום הנכבד החמיר עימו יתר על המידה ולא לא נתן את המשקל הראוי לחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום, נסיבות חייו האישיות, גילו הצעיר יחסית בעת ביצוע העבירה, מחלתה של אימו, כמו גם לתסקיר שירות המבחן החיובי שניתן בעניינו. המבקש מוסיף וטוען עוד כי בית משפט השלום הנכבד שגה בכך שלא חרג בנסיבות העניין מהמתחם ההולם לקולא משיקולי שיקום לאור נטילת האחריות של המבקש על מעשיו והעובדה שהביע עליהם חרטה.

דיון והכרעה

לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה נחה דעתי כי דין הבקשה - להידחות. אפרט עתה בקצרה את הנימוקים למסקנתי זו.

8. הלכה היא כי בית משפט זה יעניק רשות ערעור "בגלגול שלישי" רק כאשר עולה שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין. זאת ועוד: במקרים שבהם הבקשה מתייחסת לחומרת העונש בלבד, ההלכה היא שרשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות העניין (ראו: רע"פ 346/14 מרדינגר נ' מדינת ישראל (18.10.2015)). בעניינו, ועל אף ניסיונו של המבקש לעטות על בקשתוארשת כללית ועקרונית, כל כולה של הבקשה דן מכוונת כנגד חומרת העונש שנגזר על המבקש. לפיכך, סבורני כי המקרה הנוכחי איננו נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים דיון בהם בפני ערכאה שלישית (עיינו: רע"פ 5624/15 בראונר נ' מדינת ישראל (15.11.2015)).

9. מעבר לדרוש, גם לגופם של דברים דינה של הבקשה - להידחות. בית משפט השלום הנכבד הביא בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (בתאריך 23.08.2009) ועד מתן גזר הדין (בתאריך 28.06.2015) והדבר נשקל לטובתו של המבקש בשני מובנים: הן כשנתון זה עומד בפני עצמו, והן כשנתון זה מעיד על התקדמותו השיקומית של המבקש. זאת ועוד, תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המבקש הינם אכן חיוביים. עם זאת, כבר נקבע בפסיקתנו כי "... על אף ההערכה הרבה לעבודתם של הגורמים המקצועיים, תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד, ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו" (ראו: רע"פ 7734/12 מגידוב נ' מדינת ישראל, בפיסקה 13 (28.10.2012) (להלן: פרשת מגידוב)). כך בכלל, וכך אף בעניין זה.

10. בעניינו, בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי בהתחשב במכלול הנתונים - הענישה במקרה דנן הינה מידתית ומאוזנת. לא מצאתי כל עילה להתערב בקביעה זו, בשים לב למדיניות הענישה בעבירות כגון אלו בה הורשע המבקש (השוו, למשל: רע"פ 3804/08 מאירס נ' מדינת ישראל (23.10.2008); רע"פ 8699/15 אבוהאני נ' מדינת ישראל (17.12.2015)). המבקש הפעיל אלימות כלפי המתלונן לאחר שניפץ על פניו כוס זכוכית. המתלונן נזקק לטיפול ונותרו על פניו צלקות. תזכיר נפגע העבירה מלמד כי המתלונן סבל מסיוטים כתוצאה מהחווייה הטראומטית שעבר (ראו: פסק הדין, בעמ' 3). במקרה הנדון, ועל אף השיקולים לקולא, אשר נלקחו בחשבון בעת קביעת עונשו של המבקש, ובכללם נסיבותיו האישיות של המבקש, יש ליתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי המחייב תגובה עונשית הולמת כלפי מבצעי מעשי אלימות - שעל חומרתם דומה שאין צורך להכביר במילים (עיינו גם: פרשת מגידוב, בפיסקה 12).

11. אשר על כן הבקשה למתן רשות ערעור - נדחית.

12. הממונה על עבודות שירות מתבקש להכין חוות דעת מעודכנת לגבי ביצוע עבודות השירות ע"י המבקש בתוך 30 ימים. לאחר קבלתה תינתן החלטה משלימה.

ניתנה היום, י"א באייר התשע"ו (19.5.2016).

ש ו פ ט

מה+_____